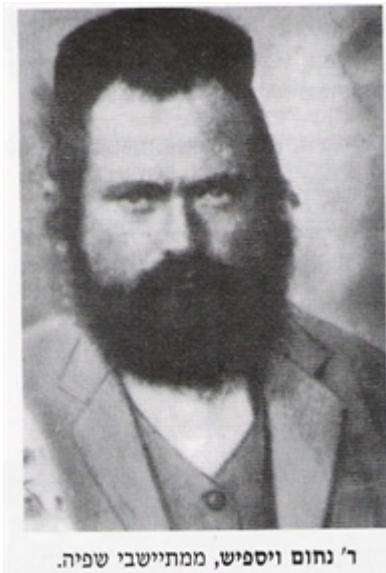

מאורות אל העבר

ד תמוז תרצח | 03/07/1938

ר' נחום וייספיש, ממתיישי שפיה.
מאת אלמוני, רשות הציבור, ויקיפדיה

האיכר החרדי משפיה (הרב נחום וייספיש)

משלחת הרבנים שסיירה במושבות הכרמל ערב מלחמת העולם הראשונה לא האמינה למראה עיניה. מתוך קהל האיכרים, שרובם ככולם לא היו ממקורבי היישוב הישן והחברה החרדית, יצא אברך עטור שטריימל וזקן עבות - רבי נחום וייספיש. וייספיש, נולד בירושלים (1887) למשפחה מיוחסת שנמנתה על מנהיגות היישוב הישן. הוא היה נכדו של רבי עקיבא יוסף שלזינגר, ממקדמי ההתיישבות בארץ, וחתנו של רבי חיים דב קנטור, שהיה מופקד על כשרות הכרמים בכרמל. בהשפעת סבו, חתנו ואשתו פייגא, בת המושבה הקטנה שפיה, עזב רבי נחום את הישיבה בירושלים, והחליט להיות איכר בארץ ישראל, כדי להמחיש את החיבור בין התורה לעבודת האדמה. בשפיה, נחשב איכר מוצלח וחרוץ, והנהיג את חיי התורה במושבה, תוך שהוא נערץ על כל סביבותיו ומקבל בביתו בשמחה את כל בני היישוב היהודי על כל גווניהם, ואת ערביי הסביבה שאיתם רקם קשרי ידידות ואמון. בד' בתמוז תרצ"ח (3.7.1938) נרצח בירי מן המארב סמוך לכפר פורידיס. למקום מנוחתו בהר הזיתים ליוו אותו בני משפחתו, בני היישוב הישן, מנהיגים וחלוצים שהגדירו אותו כ"גיבור הלאום והדת"